

Sem Špela Zupan iz Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede.

V začetku drugega letnika sem se odločila, da bom odšla študirati v tujino. Hotela sem iti v nemško govorečo državo, ker Avstrija in Švica nista bili na izbiro, sem se odločila za Nemčijo. Na razpolago sta bili samo Univerzi v Göttingenu in Kölnu, po pregledu predmetnika, kraja in internetnega vtisa o fakulteti sem se odločila za Göttingen.

V mestu še mesec dni pred odhodom ni bilo niti ene prazne sobe. Teden dni pred odhodom pa sem jo končno le dobila.

Göttingen je izrazito študentsko mesto. Mesto sestavlja 13 fakultet, okoli in okoli so študentski domovi in diskoteke. Prav tako pa bi mu lahko rekli mesto koles, če nimaš kolesa, ne moreš priti prav nikamor. Že drugi dan mojega bivanja sem si kupila kolo. Cene koles so relativno visoke. Za kolesa, ki jih pri nas prodajajo na boljšem trgu za 10€, boste tam odšteli tudi od 50€ pa več. Vendar brez skrbi, po taki ceni kot ste ga kupili, ga boste lahko takoj prodali tudi dalje. Pozor, tudi za vožnjo s kolesom morate biti trezni – doživela sem test alkoholiziranosti na kolesu. Glede prevoza pa tudi to, Erasmus študentje imajo brezplačno možnost potovati z vlakom do bližnjih mest. Med vikendi smo tako potovali v Köln, Hannover, Hamburg,...

Sedaj pa k šoli. Predavanjem se da brez težav slediti, govorijo zelo lepo in brez narečja. Fakulteta je na hodniku bolj podobna železniški postaji kot šoli (vidno na sliki spodaj). Predavalnice so prostorne, tehnično dobro opremljene. Faks se pa po zunanosti niti po

notranjosti ne more primerjati z našim (Naš faks je zakon!). Predavanja so en dan v eni stavbi, naslednjič v drugi. Tako kot je zgoraj že napisano, če nimate kolesa, ne morete priti nikamor. Posebnost pri predavanjih je, da šolska ura traja 90 min, kar je, če niste navajeni, kar malo mučno. Odmori pa so pol urni. Študentje v tujini so veliko bolj resni kot pri nas. Prisotnost na predavanjih, ki so redkokdaj obvezna, je vedno zelo visoka. Profesorji ne delajo razlik med rednimi in Erasmus študenti. Nekateri profesorji so tujim študentom dovolili izpit pisati nekaj minut dlje, ampak na to ne velja računati. Naredila sem vse izpite in kar je najvažnejše, na naši fakulteti so mi jih brez problema priznali, tako da sem šolo nadaljevala nemoteno naprej. Je pa pred odhodom v tujino potreben dogovor s posameznimi profesorji na naši fakulteti.

Dana je možnost, da lahko Erasmus študentje brezplačno obiskujejo tečaj nemškega jezika. Erasmus študentov je v tem mestu res veliko, zato je tudi veliko različnih tečajev, od začetnih, osnovnih ter višjih. Profesorji pa v teh tečajih naredijo nemški jezik še bolj zanimiv. Ker je v skupini veliko različnih narodov, so tečaji prilagojeni spoznavanju kultur udeležencev, pogovarjali smo se o porokah, mestnem prevozu, družinah, hrani.., na tečaj smo prinesli celo svoje tradicionalne jedi. Eno izmed zanimivejših vprašanj je recimo bilo: Ali Kitajci res jedo mačke in pse? Ta tečaj sem z veseljem obiskovala, ker se da veliko izvedeti o ljudeh in njihovih kulturah in mišljenju, pa še na jeziku pridobiš. Erasmus študentje si lahko tako kot vsi ostali nemoteno sposojajo knjige v knjižnici za učenje tujega jezika. Mesto Goettingen pa je znano po drugi knjižnici – ta je ena največjih naravoslovnih knjižnic v Nemčiji (na sliki spodaj). Knjižnica je zelo prostorna in lepa, ko vstopiš, dobiš voljo do učenja.

Menze so na vsakem koraku, hrana pa je v njih smešno poceni, ter zelo dobra. Za jest pa dobite prav vse, od italijanske kuhinje, mehiške, kitajske...

Veliko je tudi ekskurzij. Prijavi se lahko, kdor želi, cena pa je že plačana z vpisnino v letnik. Ekskurzije niso obvezne, vendar se jih zaradi novih znanj študentje radi udeležujejo, tako da so priporočljive hitre prijave. Vzdušje na avtobusu je vedno fenomenalno. Ekskurzije so navadno celodnevne. Izbirate lahko celo meni: vegetarijanski ali mesni. Zraven hrane, ki jo nudijo, pa je vedno na voljo tudi pijača, od vode in soka pa vse do piva in vina.

Glede športnih aktivnosti - telovadnice in ostali športni objekti so novi. Trenirate pa lahko skoraj vse in to zelo poceni. Sama sem poskusila kar nekaj stvari: plezanje na plezalni steni, boks, aerobiko.. Oglejte si video in se prepričajte sami:

<http://www.youtube.com/watch?v=2HA6osrBxA>

Pred odhodom v Nemčijo sem starše in brata vprašala, če vzamem s seboj tudi kakšen krožnik, kozarec, vilico, žlico ter nož. Pa so se mi vsi trije smejali, češ saj greš v študentski dom, tam imajo študentje vse, kar potrebuješ. Pa se je zgodilo ravno obratno. Za prvi dan sem imela še od doma konzervo Rio mare in konzervo koruze. Odšla sem v kuhinjo, da bi poiskala jedilni pribor, vendar sem bila zelo presenečena, ker so bili vsi predali prazni. Torej, odprla sem prvi predal, ki mi je ostal v roki. Odprla sem drugi predal, v njem pa na žalost razen ene stare kitajske palčke, nisem našla ničesar drugega. Tako sem bila sestradana, da sem si vseeno odprla obe konzervi in prvič v življenju jedla ribe z roko. Počutila sem se kot ljudje daleč od civilizacije. Če le imate možnost, se posvetujte o študentskem domu, če je nimate in dobite edino prosto sobo, pa se le nasmejte in dobro opremite s potrebnimi rekviziti. Naslednji dan sem si šla kupit vse potrebne pripomočke od vilice, žlice in noža ter vseh ostalih najosnovnejših pripomočkov za kuho. A vesela sem bila, da le imam streho nad glavo. Študentski dom se res ni dal primerjat z ničemer, a ljudje v njem so bili sproščeni in prijazni. V študentskem domu je bilo malo belcev, zato sem imela možnost spoznati veliko ljudi iz drugih celin, med drugim Kitajce, Japonce, Afričane. V nadstropju sem imela tudi študenta iz Bangladeša. Ko spoznaš te ljudi, si lahko srečen, kako nam je lepo. Starši otroke že pri 17ih letih dajo na letalo, nato pa se do končanega študija ne morejo vrniti domov. Ko slišiš fante, da bi se po petih letih radi končno vrnili domov, da bi poskusili mamino kosilo, ko jih vidiš, da se učijo noč in dan, da bi čim prej končali faks in šli domov, takrat se zamisliš.

Spoznala sem tudi veliko Erasmus študentov, ki pa v večini niso znali drugega kot svoje kitajščine, poljščine, madžarščine... Nemščina jim je bila "španska vas", v angleščini pa se največkrat niti predstaviti niso znali. Tudi jaz ob obhodu nad svojim znanjem nemškega jezika nisem bila preveč navdušena, sem se pa tako kot ostali ogromno naučila. Če se želite

dejansko nekaj naučiti in spoznati tuje ljudi in tuje kulture, vam priporočam da se na študij odpravite sami. Prvih nekaj dni sem zaradi tega kar trpela, potem pa postopno spoznavam ljudi. Domači so bili bolj veseli manj kot so me slišali, saj so takrat vedeli, da uživam. Največ časa sem preživela z nemškimi študenti. Če si le malo družaben, lahko brez problema prideš v vsako družbo - ljudje te bodo lepo sprejeli. Še danes vzdržujem stike z ljudmi, ki sem jih spoznala v Göttingenu.

Pred odhodom poskrbite, da boste imeli na telefonu gps, da se ne boste zgubljali po mestu. Meni se je to zgodilo kar 2x v prvih dveh dneh. Naložite si tudi Viber in Skype, da se boste lahko slišali s prijatelji in starši in da boste lažje preživeli prvih nekaj dni.

In še za na konec. Kot študentu/ki ti predlagam, da med študijem v tujini pišeš dnevnik. Ni ga potrebno pisati vsak dan. Jaz sem ga pisala enkrat na teden in ko ga po letu in pol preberem, je res prav super. Res je, da smo mladi in da si veliko stvari (bedarij) navadno zapomnimo, če pa jih zapišemo, pa jih ne moremo nikoli pozabiti. Pa še ena stvar, če razmišljate o izmenjavi, se odpravite. To je enkratna izkušnja, da spoznate nove ljudi in si pridobite nove izkušnje.